

SERVIU EL SENYOR AMB ALEGRIA

Al·leluia! La tomba és buida

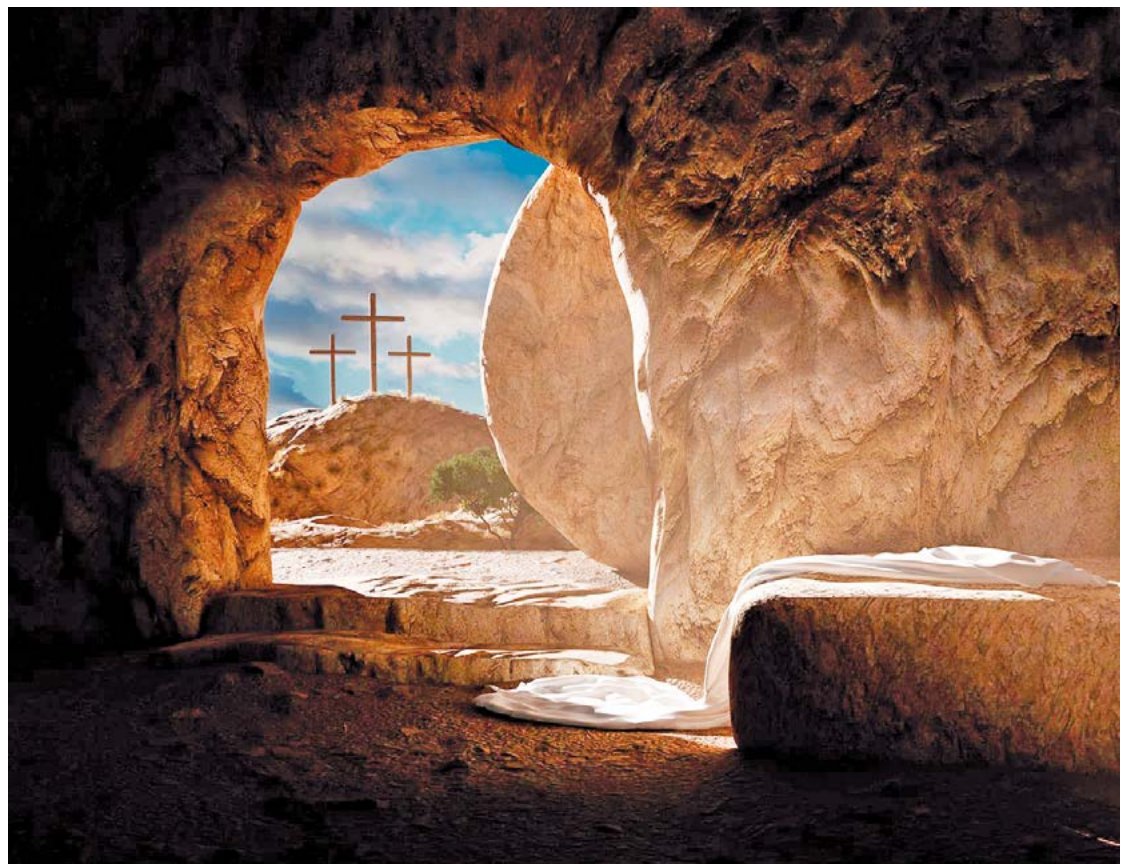
Estimats diocesans, i benvolguts amics i amigues: Santa Pasqua de Resurrecció! Al·leluia! La tomba és buida!

En aquest diumenge m'agrada assaborir els següents versos del gran poeta Mn. Jacint Verdaguer: *Tot complint les profecies, / es desvetlla gloriós, / i al sepulcre les Maries / ja no hi troben el seu cos; / troben sols àngels que els diuen: / —No el cerqueu aquí enterrat! / mes cerqueu-lo entre els que viuen / a Jesús ressuscitat.*

Amics i amigues: la Pasqua és Jesucrist viu, que ens vol vius. El seu amor no pot desaparèixer sense deixar-ne cap rastre. La llosa del sepulcre no ha pogut retenir la força immensa d'amor del Crist. El seu amor, ¿com podia haver quedat tancat al sepulcre, mort allà per sempre? La gran notícia és que la tomba és buida, el sepulcre és buit: *al sepulcre les Maries / ja no hi troben el seu cos*, ens deia el poeta.

La font de la nostra alegria es troba en l'absència: som feliços perquè el cos de Crist no és al sepulcre, perquè la seva tomba és buida. Necessitarem els *ulls de la fe*, els *ulls de l'amor*, una mirada com la que tenia el deixeble estimat, per tal de poder percebre que aquesta buidor és plena de vida i de promeses, per tal de poder copsar que en la buidor del sepulcre hi és la victòria de la vida sobre la mort. Per això és tan significatiu que els nostres germans cristians orientals designin el Sant Sepulcre com l'*Anàstasi*, és a dir, com el lloc de la Resurrecció. I per això els cristians i cristianes venerem el Sant Sepulcre de Jerusalem, no pas una tomba on reposen les restes d'un cadàver, sinó un lloc aparentment buit i paradoxalment ple de vida.

Percebre que la buidor del sepulcre està plena de vida és un fet que no és estrany que ho experi-

mentem, per posar tan sols un exemple, en el compromís amb els més pobres i necessitats. En efecte, hi ha missioners en països empobrits del tercer món que paradoxalment viuen amb gran alegria. El que podem constatar és misèria, sofriment, lluita per sobreviure... tot com si fos precisament una tomba, un lloc de mort. Però per als ulls de la fe, per als ulls de l'amor, és una tomba buida plena de la

glòria del Senyor. I a voltes, aquests germans i germanes nostres, tan compromesos en un món on sembren vida i fe, justícia i pau, ens impulsen a ser també nosaltres sembradors de llavors de vida plena, a pregar i a mirar amb amor la presència del Senyor de la Resurrecció.

† **Sergi Gordo Rodríguez**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

No podem utilitzar Déu

Què ens va voler dir Jesús quan va assegurar: demaneu, i Déu us donarà? De ben segur aquestes paraules pronunciades per Jesús amb tota la bona fe han acabat esdevenint la pedra on han ensopegat tants creients al llarg de la història i ha estat la principal causa que infinitat de cristians hagin perdut la fe. Qui no li ha anat a demanar a Déu l'impossible?

I és que Déu no serveix per a tot. Quan fem una pregària demanant alguna cosa a Déu, molt sovint l'estem posant a

prova. És molt possible que la teva pregària sigui interessada i, encara més, amb la teva pregària vulguis condicionar Déu. Es tracta d'un autèntic xantatge: «si em fas això jo continuaré creient en tu. Evidentment, si he demanat i no he obtingut és que no puc confiar ni creure en tu». Posem Déu al mateix nivell de les persones en les quals hi confiem segons la paraula donada. Però Déu és ben diferent, Ell és la Paraula donada.

Per això, quan anem a Déu hi anem des de la gratuïtat, ens hi hem d'apropar

sabent que vol el millor per a nosaltres perquè ens estima de veritat. Hem de tenir molt present l'altre consell de Jesús: bé sap el vostre Pare de què teniu necessitat abans que li ho demaneu. I encara Jesús s'atreveix a dir-nos un autèntic despropòsit, gairebé increïble: tot allò que demaneu en la pregària, creieu que ja ho teniu concedit, i ho rebreu. I és que és així, ja tenim concedit el que el Pare ens vol donar.

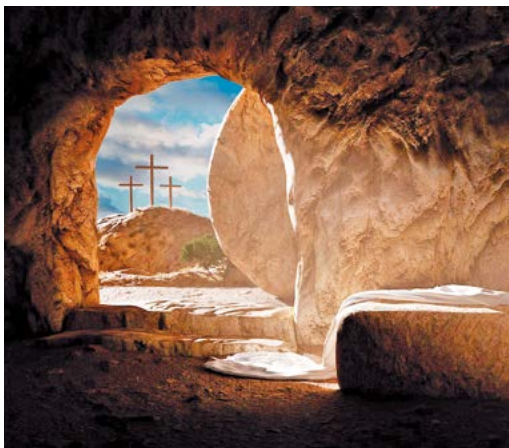
Si Jesús no hagués estat abandonat pel Pare a la creu no podríem haver cre-

gut en Ell. Però Jesús ens va mostrar què es pot demanar a Déu i què no. La voluntat del Pare passa per damunt dels nostres desigs i dels nostres capricis. Quan sabem pronunciar: «faci's la vostra voluntat», tenim molt clar que a Déu no el podem utilitzar. I això serveix per a no fer-li fer el que nosaltres vulguem i també per a no fer-li fer el que Ell no pot fer perquè ho hem de fer cadascú de nosaltres. No li fem fer a Déu la nostra feina.

Mn. Valentí Alonso i Roig

SERVID AL SEÑOR CON ALEGRÍA

¡Aleluya! El sepulcro está vacío

Estimados diocesanos, y queridos amigos y amigas: ¡Santa Pascua de Resurrección! ¡Aleluya! ¡El sepulcro está vacío!

En este domingo me gusta saborear los siguientes versos del gran poeta Mn. Jacinto Verdaguer: *Tot complint les profecies, / es desvetlla gloriós, / i al sepulcre les Maries / ja no hi troben el seu cos; / troben sols àngels que els diuen: / —No el cerqueu aquí enterrat! / mes cerqueu-lo entre els que viuen / a Jesús ressuscitat.*

Amigos y amigas: la Pascua es Jesucristo vivo, que nos quiere vivos. Su amor no puede desaparecer sin dejar ningún rastro. La losa del sepulcro no ha podido retener la fuerza inmensa del amor de Cristo. Su amor, ¿cómo podía haber quedado cerrado en el sepulcro, muerto allí para siempre? La gran noticia es que la tumba está vacía, el sepulcro está vacío: *al sepulcre les Maries / ja no hi troben el seu cos*, nos decía el poeta.

La fuente de nuestra alegría se encuentra en la ausencia: somos felices porque el cuerpo de Cristo no está en el sepulcro, porque su tumba está vacía. Necesitaremos *los ojos de la fe, los ojos del amor*, una mirada como la que tenía el discípulo amado, para poder percibir que este vacío está lleno de vida y de promesas, para poder captar que en el vacío del sepulcro se encuentra la victoria de la vida sobre la muerte. Por eso es tan significativo que nuestros hermanos cristianos orientales designen al Santo Sepulcro como el *Anástasis*, es decir, como el lugar de la Resurrección. Y por eso los cristianos y cristianas veneramos el Santo Sepulcro de Jerusalén, no una tumba donde reposan los restos de un cadáver, sino un lugar aparentemente vacío y paradójicamente lleno de vida.

Percibir que el vacío del sepulcro está lleno de vida es un hecho que no es extraño que lo experimentemos, por poner solo un ejemplo, en el compromiso con los más pobres y necesitados. En efecto, hay misioneros en países empobrecidos del tercer mundo que paradójicamente viven con gran alegría. Lo que podemos constatar es miseria, sufrimiento, lucha para sobrevivir... todo como si fuera precisamente una tumba, un lugar de muerte. Pero para los ojos de la fe, para los ojos del amor, es una tumba vacía llena de la gloria del Señor. Y a veces, estos hermanos y hermanas nuestras, tan comprometidos en un mundo donde siembran vida y fe, justicia y paz, nos impulsan a ser también nosotros sembradores de semillas de vida plena, a rezar y a mirar con amor la presencia del Señor de la Resurrección.

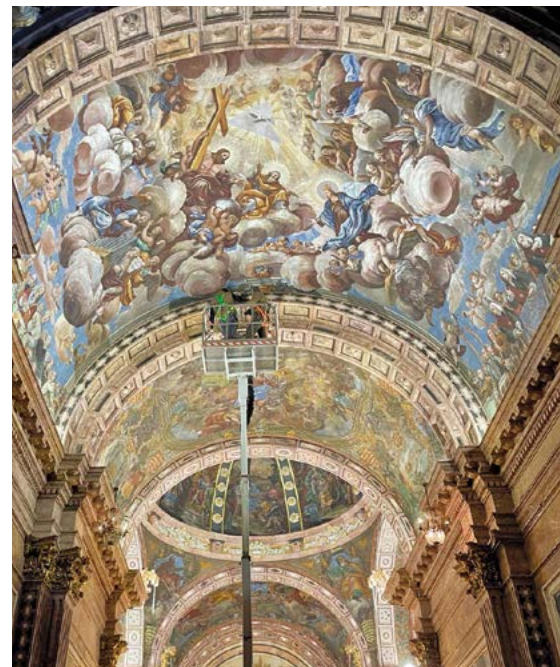
† **Sergí Gordo Rodríguez**
Obispo de Tortosa

Actuació a la Capella de la Cinta de la Catedral de Tortosa

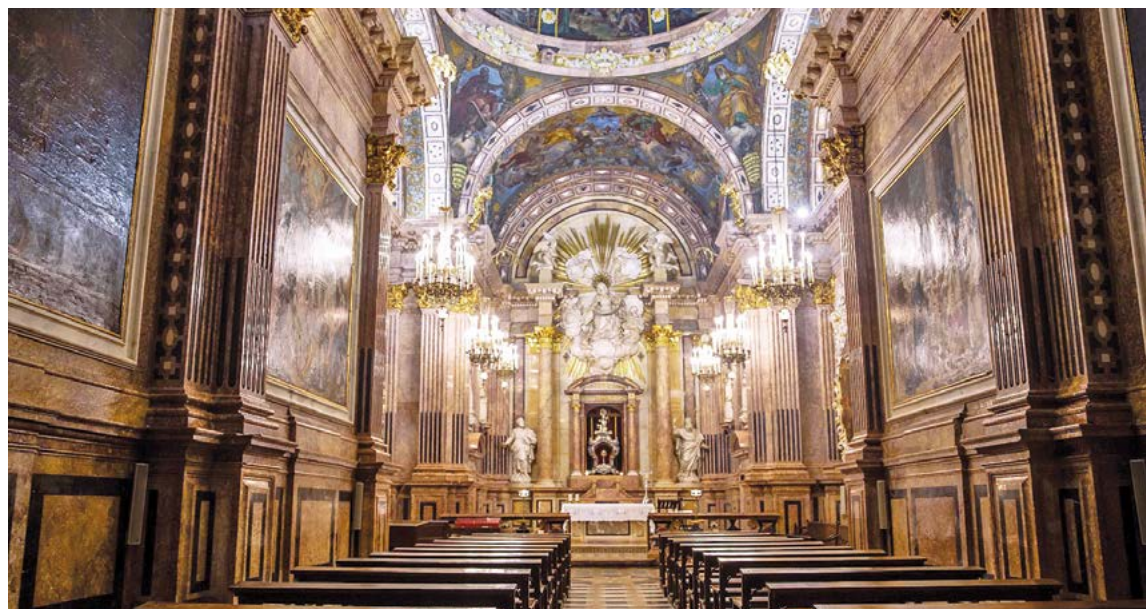
Entre els dies 12 i 16 de febrer s'ha dut a terme una actuació a la Reial Capella de la Mare de Déu de la Cinta de la Catedral de Tortosa, la qual ha consistit en una inspecció de l'estat de conservació de les pintures murals dels sostres i en l'execució d'una intervenció puntual de conservació-restauració.

L'actuació ha estat motivada pel desprendiment d'uns fragments de la pintura mural del primer tram de la volta de la nau, els quals han estat col·locats de nou en el seu lloc.

Donada aquesta situació, s'ha considerat que calia fer una inspecció detallada de les voltes i cúpula, la qual ha servit per detectar diversos problemes de conservació, tant a les pintures com en els arcs de pedra de jaspi. S'han observat esquerdes i fissures, així com cristallitzacions de sals solubles. Aquestes es localitzen en sectors d'una certa entitat, afectant les pintures d'una manera significativa. S'ha hagut de disposar d'una plataforma elevadora articulada per poder accedir a totes les superfícies i analitzar-les de prop. Aquesta actuació ha estat duta a terme per especialistes conservadors-restauradors de l'empresa Lesena, Servei Integral al Patrimoni, els quals han comptat amb la col·laboració de

l'empresa Obres Tomàs Estrada. S'ha aprofitat l'ocasió, també, per substituir totes les bombetes de les làmpades que il·luminen la capella.

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

@Pontifex_es: «Les víctimes civils de les guerres no són "danys col·laterals". Són homes i dones amb noms i cognoms que perden la vida. Són nens que queden orfes i privats d'un futur. Són persones que sofreixen la fam, la set i el fred o que queden mutilades» (9 de gener).

@Pontifex_es: «El Senyor no vol "seguidors" superficials, sinó persones que s'interroguin i es deixin interpel·lar per la seva Paraula. Per tant, per a ser deixebles de Jesús és necessari abans de res buscar-ho, tenir un cor obert, en cerca, no sadollat ni conforme» (14 de gener).

@Pontifex_es: «A l'inici de l'any intercanviem els desitjos de pau, però les armes han continuat matant i destruint. Resem perquè els qui tenen poder en aquests conflictes reflexionin: la guerra és en si mateixa un crim contra la humanitat» (14 de gener).

@Pontifex_es: «La Paraula de Déu és un do dirigit a cadascun. Mai podem restringir-li el camp d'acció, perquè ella, més enllà de tots els nostres càlculs, germina de manera espontània, inesperada i imprevisible, en els modes i temps que l'Esperit Sant coneix» (15 de gener).

L'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes celebrà la festa diocesana

El diumenge 18 de febrer, l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes celebrà la festa diocesana. S'inicià l'Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe, Mons. Sergi Gordo Rodríguez, i concelebrada pel consiliari de l'Hospitalitat, Mn. Jordi Centelles Llop, i el M.I. Pascual Centelles Llop, canonge prefecte de Litúrgia. Participà de la celebració el diaca permanent, Mn. Josep M. Folch Masdeu, diaca permanent. També van participar-hi el Sr. Jordi Jordan Farnós, alcalde de Tortosa, regidors, Junta de l'Hospitalitat, presidida pel Sr. Francisco Gisbert Cases, hospitalaris, joves, alguns malalts, fidels de diferents arxiprestats de la diòcesi que tots els anys pelegrinen a Lourdes i un bon nombre de fidels que gairebé omplien l'altar major de la Catedral. Els malalts ocupaven un lloc de preferència.

Un representant de cada delegació de l'Hospitalitat, de les nou que té la diòcesi, va fer les lectures. A continuació, el Sr. Bisbe inicià l'homilia: «Hem llegit en l'Evangelí que "l'Esperit empenyí Jesús cap al desert, on passà quaranta dies temptat per Satanàs... Ha arribat l'hora i el regne de Déu és a prop. Convertiu-vos i creieu en la bona nova". Però, no ens hem de quedar en el desert. Jesús marxà cap a Galilea. El primer anunci és que Déu ens estima. Bernardette, quan se li aparegué la Mare de Déu va dir: "Vaig veure la Senyora que em preguntà si volia fer-li el favor d'anar allí durant quinze dies. I jo li vaig respondre que sí. També va dir-me que no em faria feliç en aquest món, sinó en l'altre". Caminem cap a la Pasqua posant per intercessora la Mare de Déu. Als malalts, el Senyor sempre us dona l'a-

braçada per seguir endavant. Que així sigui.»

Un membre de l'Hospitalitat va fer les pregàries.

En acabar la Missa s'exposà el Santíssim i tot seguit la processó eucarística que va recórrer la nau central de la catedral i per la Capella de la Cinta vam sortir per fer el recorregut pel claustre. Havent retornat tots als nostres llocs, el bisbe Sergi beneí primer

els malalts i després tots els fidels. Tot seguit ens vam traslladar a l'hotel Corona on vam compartir un dinar de germanor. Com cada any, després de dinar es van fer unes rifes. Com a final de festa va actuar la Tuna Folk amb diferents cançons i el més jove de la Tuna va cantar algunes cançons fora del repertori de les cançons de la Tuna.

Maria Joana Querol Beltrán

AGENDA

► **Dissabte 6**, La Fatarella, a les 6 h, romeria a l'ermita de Sant Francesc.

► **Diumenge 7**, Els Muntells, a les 12 h, confirmacions. / Catedral, a les 24 h, Missa baixada de la Mare de Déu de la Cinta.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

1. □ Dilluns dins de l'octava de Pasqua (lit. hores: 1a setm.) [Fets 2,14. 22-32 / SI 15 / Mt 28,8-15]. Sant Venanci, bisbe i mr.; sant Hug, bisbe; santa Teodora, mr.; sant Nuno Álvares Pereira, rel. carmelità.

2. □ Dimarts dins de l'octava de Pasqua [Fets 2,36-41 / SI 32 / Jo 20,11-18]. Sant Francesc de Pàola (1416-1507), ermità, fund. de l'Orde dels Mínims (CR); santa Maria Egipcíaca, penitent; sant Francesc Coll i Guitart (Gombrèn, 1812 - Vic, 1875), rel., fund. Gnes. Dominiques de l'Anunciata.

3. □ Dimecres dins de l'octava de Pasqua [Fets 3,1-10 / SI 104 / Lc 24,13-35]. Sant Sixt I, papa (romà, 115-125), mr.; sant Nicetas, abat.

4. □ Dijous dins de l'octava de Pasqua [Fets 3,11-26 / SI 8 / Lc 24,35-48]. Sant Plató, abat; sant Benet de Palerm, rel. franciscà.

5. □ Divendres dins de l'octava de Pasqua [Fets 4,1-12 / SI 117 / Jo 21,1-14]. Sant Vicenç (o Vicent) Ferrer (1350-1419), dominicà, de València (on se celebra el dilluns de la segona setmana de Pasqua); santa Emília, vg. i mr.;

santa Maria-Crescència Höss, vg. franciscana.

6. □ Dissabte dins de l'octava de Pasqua [Fets 4,13-21 / SI 117 / Mc 16,9-15]. Sant Marcel·lí, mr.; sant Guillem, abat.

7. □ Diumenge vinent, II de Pasqua o de la Divina Misericòrdia (lit. hores: de l'octava) [Fets 4,32-35 / SI 117 / 1Jo 5,1-6 / Jo 20,19-31]. Sant Joan Baptista de La Salle (Reims, 1651 - Rouen, 1719), prev., fund. Gns. Escoles Cristianes (FSC); sant Epifani, bisbe; sant Germà, monjo.

Diumenge de Pasqua de la Resurrecció del Senyor (B)

COMENTARI

«Jesús de Natzaret, ha ressuscitat, no hi és aquí»

La gran notícia d'aquest diumenge i de tota la nostra fe es troba en les paraules de l'evangeli d'avui: *Busqueu Jesús de Natzaret, el crucificat. Ha ressuscitat, no hi és aquí.* La resurrecció de Crist dona sentit a tota la nostra vida de creients. El Jesús crucificat que morint ens alliberava del pecat, ressuscitant ens ha salvat de la mort per sempre més. Ell, mort i ressuscitat, és el model per a tots nosaltres: morir per Crist per ressuscitar també per Ell per sempre més. La mort no ha tingut l'última paraula: la té la vida, la té la resurrecció, la té la felicitat. El mateix missatge el trobem a la primera lectura. Pere proclama: *Jesús de Natzaret passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots. Però després el mataren penjant-lo en un patíbul. Ara bé: Déu el ressuscità el tercer dia. Ens ordenà que prediquéssim al poble assegurant que ell és el qui Déu ha destinat a ser jutge de vius i de morts. Tothom qui creu en ell, rep el perdó dels pecats.* El crucificat-ressuscitat és el nostre Salvador, el nostre Senyor, l'amo de la vida i la mort. Però nosaltres no estem lluny d'aquesta resurrecció. Segons sant Pau quan ens van batejar ens vam unir al Crist mort i ressuscitat. Per això ens diu: *Ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra.* Vivint encara en aquest món hem de portar una vida digna dels qui han entrat en una nova vida, la vida del Crist ressuscitat. La comencem aquí i arribarà a la seva plenitud en l'altra vida: *Quan es manifestarà el Crist que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria.* No veiem amb els ulls de la carn el Ressuscitat, però tenim la certesa que ens dona la fe i el testimoni *dels qui des d'abans Déu havia escollit*, és a dir dels apòstols. Visquem amb una gran alegria la joia del Ressuscitat! I que aquesta resurrecció es manifesti passant pel món fent el bé a tothom i lluitant contra el mal i el pecat com va fer el Crist, el RESSUSCITAT.

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 10,34a.37-43)

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: «Ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per la Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el consagrà unguent-lo amb l'Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell. Nosaltres som testimonis de tot el que va fer en el país dels jueus i a Jerusalem. Després el mataren penjant-lo en un patíbul. Ara bé: Déu el ressuscità el tercer dia, i concedí que s'aparegués, no a tot el poble, sinó a uns testimonis que, des d'abans, Déu havia escollit, és a dir, a nosaltres, que hem menjat i hem begut amb ell després que ell hagué ressuscitat d'entre els morts. Ell ens ordenà que prediquéssim al poble assegurant que ell és el qui Déu ha destinat a ser jutge de vius i de morts. Tots els profetes donen testimoni a favor seu anunciant que tothom qui creu en ell rep el perdó dels pecats gràcies al seu nom.»

▶ Salm responsorial (117)

R. *Avui és el dia en què ha obrat el Senyor, alegrem-nos i celebrem-lo.*

Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, / perdura eternament el seu amor. / Que respongui la casa d'Israel: / perdura eternament el seu amor. R.

La dreta del Senyor fa proeses, / la dreta del Senyor em glorifica. / No moriré, viuré encara, / per contar les proeses del Senyor. R.

La pedra que rebutjaven els constructors / ara corona l'edifici. / És el Senyor qui ho ha fet, / i els nostres ulls se'n meravellen. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 3,1-4)

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra.

Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan es manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 20,1-9)

El diumenge Maria Magdalena se n'anà al sepulcre de matí, quan encara era fosc, i veié que la pedra havia estat tretta de l'entrada del sepulcre. Ella se'n va corrents a trobar Simó Pere i l'altre deixeble, aquell que Jesús estimava tant, i els diu: «S'han endut el Senyor fora del sepulcre i no sabem on l'han posat.» Llavors Pere, amb l'altre deixeble, sortí cap al sepulcre. Corrien tots dos junts, però l'altre deixeble s'avançà i arribà primer al sepulcre, s'ajupí per mirar dintre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però no hi entrà. Darrere d'ell arribà Simó Pere, entrà al sepulcre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però el mocador que li havien posat al cap no estava aplanat com el llençol, sinó lligat encara al mateix lloc. Llavors entrà també l'altre deixeble que havia arribat primer al sepulcre, ho veié i cregué. Fins aquell moment encara no havien entès que, segons les Escripures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts.

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 10,34a.37-43)

En aquellos días, Pedro tomó la palabra y dijo: «Vosotros conocéis lo que sucedió en toda Judea, comenzando por Galilea, después del bautismo que predicó Juan. Me refiero a Jesús de Nazaret, ungido por Dios con la fuerza del Espíritu Santo, que pasó haciendo el bien y curando a todos los oprimidos por el diablo, porque Dios estaba con él.

Nosotros somos testigos de todo lo que hizo en la tierra de los judíos y en Jerusalén. A este lo mataron, colgándolo de un madero. Pero Dios lo resucitó al tercer día y le concedió la gracia de manifestarse, no a todo el pueblo, sino a los testigos designados por Dios: a nosotros, que hemos comido y bebido con él después de su resurrección de entre los muertos.

Nos encargó predicar al pueblo, dando solemne testimonio de que Dios lo ha constituido juez de vivos y muertos.

De él dan testimonio todos los profetas: que todos los que creen en él reciben, por su nombre, el perdón de los pecados».

▶ Salmo responsorial (117)

R. *Este es el día que hizo el Señor: sea nuestra alegría y nuestro gozo.*

Dad gracias al Señor porque es bueno, / porque es eterna su misericordia. / Diga la casa de Israel: / eterna es su misericordia. R.

«La diestra del Señor es poderosa, / la diestra del Señor es excelsa». / No he de morir, viviré / para contar las hazañas del Señor. R.

La piedra que desecharon los arquitectos / es ahora la piedra angular. / Es el Señor quien lo ha hecho, / ha sido un milagro patente. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 3,1-4)

Hermanos:

Si habéis resucitado con Cristo, buscad los bienes de allá arriba, donde Cristo está sentado a la derecha de Dios; aspirad a los bienes de arriba, no a los de la tierra. Porque habéis muerto; y vuestra vida está con Cristo escondida en Dios. Cuando aparezca Cristo, vida vuestra, entonces también vosotros aparecéis gloriosos, juntamente con él.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 20,1-9)

El primer día de la semana, María la Magdalena fue al sepulcro al amanecer, cuando aún estaba oscuro, y vio la losa quitada del sepulcro. Echó a correr y fue donde estaban Simón Pedro y el otro discípulo, a quien Jesús amaba, y les dijo: «Se han llevado del sepulcro al Señor y no sabemos dónde lo han puesto». Salieron Pedro y el otro discípulo camino del sepulcro. Los dos corrían juntos, pero el otro discípulo corría más que Pedro; se adelantó y llegó primero al sepulcro; e, inclinándose, vio los lienzos tendidos; pero no entró. Llegó también Simón Pedro detrás de él y entró en el sepulcro: vio los lienzos tendidos y el sudario con que le habían cubierto la cabeza, no con los lienzos, sino enrollado en un sitio aparte. Entonces entró también el otro discípulo, el que había llegado primero al sepulcro; vio y creyó. Pues hasta entonces no habían entendido la Escritura: que él había de resucitar de entre los muertos.